

וְאֵי יוֹצְאִים הַכְּרוֹזִים: מִי מִבְּעֵלֵי הַעֵינִים יִזְקֶךָ אוֹתָם לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ. בְּעֵלֵי הַכְּנָפִים יַעֲמְדוּ בְּקִיּוּמָם. בְּעֵלֵי הַפְּנִים מְכַסִּים אוֹתָם, עַד שְׂנוֹסֵעַ בְּמִסְעוֹתָיו. וְאֵי וַיִּסַּע מִלְּאֵךְ הָאֱלֹהִים.

רַבִּי חֲזִיא פְתַח, (משלי לא) הִיְתָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תְּבִיא לְחֻמָּה. הִיְתָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר - זוּ כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל. מִמְּרַחֵק תְּבִיא לְחֻמָּה, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (ישעיה ל) הִנֵּה שֵׁם ה' בֹּא מִמְּרַחֵק. תְּבִיא לְחֻמָּה - בְּדַרְגָּה אַחַת שְׁשׁוּרָה עֲלֶיהָ, וּבָבָה נִמְשְׁכוּ כָּל הַנְּחָלִים וְהַמְעִינּוֹת הַלְלוּ שְׁהוֹלְכִים לַיָּם, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'.

אֲרִי מְקוֹם שְׁהַנְּחָלִים הוֹלְכִים. אֶף עַל גֹּב שְׁכָל הַנְּחָלִים נִמְשְׁכִים לְאוֹתָהּ דְרָגָה, וְאוֹתָהּ דְרָגָה מוֹרִידָה (מוֹשְׁבַת) אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ יָם - אֵל תֹּאמַר, שְׁהַרִי הַרִיק אוֹתָם, וְלֹא שׁוֹרִים בּוֹ אַחֲרִים, וְלֹא שׁוֹפְעִים בּוֹ כְּבַתְחֻלָּה, חֲזוֹר וְאֲמַר אֶל מְקוֹם שְׁהַנְּחָלִים הוֹלְכִים שֵׁם הֵם שְׁבִים. אֵלֹא מְקוֹם אוֹתָהּ דְרָגָה שְׁהַנְּחָלִים הוֹלְכִים פַּעַם אַחַת, שֵׁם הֵם שְׁבִים לְלֶכֶת - שֵׁם הֵם שְׁבִים מֵאוֹתוֹ מְקוֹם עֲלִיּוֹן, וְלֹא פּוֹסְקִים לְעוֹלָמִים, וְכֻלָּם מִתְּכַנְּסִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם. וְלָמָּה? לְלֶכֶת. לְלֶכֶת לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל הַיָּם, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר. מֵה שֵׁם אוֹתָהּ הַדְרָגָה? נִקְרָאת צְדִיק.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כְּתוּב (תהלים קד) יִהְלְכוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ. שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְלְכוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ. שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְלְכוּן - בְּאוֹתוֹ הַיָּם שְׁהוֹלְכִים וְשִׁטִּים עַד שְׂבָאִים לְהַתְּחַבֵּר בְּאוֹתָהּ דְרָגָה, אֵז כְּתוּב לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ יוֹתֵר, יֵשׁ זְוִיג אַחַר שְׁשׁוּרָה בְּחִבְבוֹת וְלֹא נִפְרָד לְעוֹלָמִים.

כְּדִין כְּרוֹזִין נְפָקִין, מָאֵן מְאָרִי דְעֵינִין, יִזְדַּקְפָּאן לֹון לְעֵילָא לְעֵילָא. מְאָרִיהוֹן דְגַדְפִּין יְקוּמוֹן בְּקִיּוּמֵיהוּ. מְאָרִי דְאַנְפִּין, חֲפִיִּין לֹון, עַד דְנָטִיל בְּמִטְלָנוּי. כְּדִין וַיִּסַּע מִלְּאֵךְ הָאֱלֹהִים. (עד כאן).

רַבִּי חֲזִיא פְתַח, (משלי לא) הִיְתָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תְּבִיא לְחֻמָּה. הִיְתָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר, דָּא כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל. מִמְּרַחֵק תְּבִיא לְחֻמָּה, כְּמוֹ דְאֵתְ אָמַר, (ישעיה ל) הִנֵּה שֵׁם יי' בֹּא מִמְּרַחֵק. תְּבִיא לְחֻמָּה, בְּחַד דְרָגָא דְשָׂרִי עֲלֶיהָ, וּבִיָּה אֶתְמַשְׁכוּ כָּל אֵלִין נְחָלִין וּמְבוּעֵין דְאֵזְלִין בְּיַמָּא, כְּמוֹ דְאֵתְ אָמַר, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'.

אֲרִי מְקוֹם שְׁהַנְּחָלִים הוֹלְכִים, אֶף עַל גֹּב דְכְלָהוּ נְחָלִין אֶתְמַשְׁכוּן בְּהֵוֹא דְרָגָא, וְהֵוֹא דְרָגָא נְחִית (נ"א נְחִית) לֹון לְהֵוֹא יַמָּא, לָא תִימָא. דְהָא אָרִיק לֹון, וְהָא לָא שְׂרִיִן בִּיָּה אַחְרָנִין, וְלָא נְגַדִין בִּיָּה כְּמִלְקָדְמִין, אַהֲדָר וְאָמַר אֶל מְקוֹם שְׁהַנְּחָלִים הוֹלְכִים שֵׁם הֵם שְׁבִים, אֶל מְקוֹם דְהֵוֹא דְרָגָא דְנְחָלִין אֵזְלִין זְמָנָא חֲדָא, שֵׁם הֵם שְׁבִים לְלֶכֶת, תְּמָן אֵינוֹן תִּיבִין מֵהֵוֹא אַתְרַ עֲלָאָה, וְלֹא פִסְקִין לְעֲלָמִין, וּמִתְּכַנְּשִׁי כְלָהוּ בְהֵוֹא אַתְרַ. וְלָמָּה. לְלֶכֶת. לְמַהֲךְ לְהֵוֹא אַתְרַ דְיַמָּא, כְּמוֹ דְאֵתְמַר, מֵה שְׁמִיָּה דְהֵוֹא דְרָגָא. צְדִיק אֲקָרִי.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כְּתִיב (תהלים קד) יִהְלְכוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ. שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְלְכוּן, בְּהֵוֹא יַמָּא דְאֵזְלִין וְשָׂאטִין, עַד דְאֵתְיִין לְאַתְחַבְרָא בְהֵוֹא דְרָגָא, כְּדִין כְּתִיב לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, לְעֵילָא לְעֵילָא יִתִּיר, אֵית זְוִיגָא אַחְרָא, דְשָׂרִי בְחִבְבוֹתָא, וְלֹא מִתְּפָרֵשׁ לְעֲלָמִין. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָאֵן זְכִי

אמר רבי יהודה, מי זוכה לאותו זווג? אמר לו, מי שיש לו חלק לעולם הבא. דוקא בעולם הבא. אמר לו, והרי מכאן למדנו, שכתוב ליתן זה יצרף לשחק בו, משמע שאמר זה, וזה וזאת ידיען אינון. אמר רבי אבא, תרוויכו שפיר קאמריתו, והא דרבי יהודה שפיר דיקא, וכלא זמין קדשא בריף הוא לאתענגא בהו לצדיקיא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה נח) אז תתענג על יי.

אמר רבי אבא, פמה אלפין, פמה רבין דמשיירין קדישין, אית ליה לקודשא בריף הוא, מארי דאנפין עלאין, מארי דעינין, מארי דזיינין, מארי דייללה, מארי דיבבא, מארי דרחמי, מארי דדינא, ועילא מנייהו אפקד למטרוניתא לשמשא בהיכלא קמיה.

בנגד אלה יש לגבירה מחנות מזינים. בששים (בששה) פנים נמצאים מחנות מזינים, וכלם חגורי חרב עומדים סביבה. פמה יוצאים וכמה נכנסים. בשש פנים טסים את כל העולם. לפני כל אחד ואחד גחלי אש בוער. לבושו אש לוהט. בגבו חרב שנונה לוהטת בכל העולם לשמר לפניה. זהו שכתוב (בראשית א) ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים.

מה זה דרך עץ החיים? זוהי הגבירה הגדולה, שהיא דרך לאותו עץ גדול חזק, עץ החיים, שכתוב (שיר א) הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל. ישראל שלמעלה, כלם אחזי חרב.

בשנוסעת הגבירה, כלם נוסעים עמה, זהו שכתוב ויסע מלאך האלהים. וכי מלאך האלהים הוא נקרא? אמר רבי אבא, כן. בא ראיה,

לההוא זווגא. אמר ליה, מאן דאית ליה חולקא בעלמא דאתי. בעלמא דאתי דיקא. אמר ליה, והא מהכא אוליפנא, דכתיב, (תהלים קד) לוייתן זה יצרף לשחק בו, משמע דקאמר זה, וזה וזאת ידיען אינון. אמר רבי אבא, תרוויכו שפיר קאמריתו, והא דרבי יהודה שפיר דיקא, וכלא זמין קדשא בריף הוא לאתענגא בהו לצדיקיא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה נח) אז תתענג על יי.

אמר רבי אבא, פמה אלפין, פמה רבין דמשיירין קדישין, אית ליה לקודשא בריף הוא, מארי דאנפין עלאין, מארי דעינין, מארי דזיינין, מארי דייללה, מארי דיבבא, מארי דרחמי, מארי דדינא, ועילא מנייהו אפקד למטרוניתא לשמשא בהיכלא קמיה.

לקביר אלין, אית לה למטרוניתא, משיירין מזינין. בשתיין (בשהא) אנפין משתכחו משיירין מזינין. וכלהו חגירן חרבא, קיימאן בסחרנהא, פמה נפקין, פמה עיילין. בשית גדפין טאסין כל עלמא. קמי כל חד וחד גומרין דנור דליק. לבושו, מתלהטא אשא. בגבוי, שנא דחרבא מתלהטא בכל עלמא, לנטרא (דף נ"א ע"א) קמה. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) ואת להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים.

מאן דרך עץ החיים. דא היא מטרוניתא רבתא, דהיא ארשא, לההוא אילנא רברבא תקיף, אילנא דחיי. דכתיב, (שיר השירים א) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל. ישראל דלעילא, כלם אחזי חרב.

כד נטלא מטרוניתא, פלהו נטלין בהדה, הדא הוא דכתיב ויסע מלאך